



15 Septembrie 2008

Dragi frați și surori în Domnul,

În momentul când vă scriu aceste rânduri mă gandesc la cât de norocos sunt că biroul meu, care se află în incinta Liceului Sf. Toma D'Aquino din Louisville, Ohio are electricitate și astfel am posibilitatea să lucrez aici. Casa mamei mele, unde locuiesc și eu – doar 6 mile distanță de aici, este una din cele 6 milioane de case din Ohio care au rămas fără electricitate datorită rămășițelor uraganului Ike care a trecut ieri prin vestul mijlociu al țării, iar guvernatorul statului nostru spunea că ar putea să treacă câteva zile până când electricitatea va fi restaurată din nou peste tot. Până în prezent, ca rezultat al trecerii rămășițelor uraganului Ike, 3 rezidenți ai Statului Ohio au fost omorâți având în vedere că statul Ohio se află chiar foarte departe de Golful Mexic. Imaginați-vă ce s-a întâmplat în Galveston, Texas! Dezastrele pot circula foarte departe.

Sunt puțin deranjat de faptul că nu am electricitate acasă, dar nu trebuie să merg prea departe sau să mă deranjez prea mult ca să pot lucra sau să-mi desfășor activitatea zilnică, ceea ce nu putem spune despre concetățenii noștri din Texas.

De această dată, însă, nu vă scriu despre concetățenii noștri.

Avem frați și surori în România care au fost atinși la rândul lor de către dezastre. Aproximativ 27,000 de oameni au fost afectați de către inundații catastrofice în nord-estul țării, inundații care au distrus aproape 6,000 de case, și au afectat infrastructura în domeniul transportului și a agriculturii în luna Iulie a anului curent. Distrugerile au fost estimate la 875 de milioane de dolari americani. Mulți dintre noi au avut posibilitatea să urmărească la televizor sau prin intermediul internetului, distrugerile teribile cauzate de apele învolburate care au demolat, pur și simplu, casele din lut. Precum știți acest dezastru a afectat mai ales comunitățile cele mai sărace.

De curând, am primit un apel de la Ambasada României din Washington, DC, ca să-i ajutăm în adunarea de fonduri pentru a adresa nevoile cauzate de această catastrofă. În același timp, păstorul nostru spiritual din România, Arhiepiscopul Lucian, a trimis o circulară, la data de 8 August, în care cerea tuturor parohiilor din România să facă o colectă specială pe toată perioada lunii August, colectă care să fie trimisă direct la Asociațiile de ajutor caritativ Bisericesc din Dieceza Romano-Catolică de Iași și cea a Bisericii Greco-Catolice din Maramureș (Baia-Mare) pentru a-i susține în munca lor către ajutorarea celor afectați de către inundații. (Așașat aveți scrisoarea Arhiepiscopului, împreună cu traducerea ei în limba Engleză.)

Pentru a ne solidariza cu eforturile Bisericii noastre din România, v-om face aceeași colectă pe perioada lunilor Septembrie și Octombrie. Tot ceea ce se va colecta de la parohienii noștri va fi atașat sumei colectate de către parohienii din România, și va fi trimisă direct Diecezelor de Maramureș și Iași. Așa încât, vă scriu să vă cer să considerați să faceți o donație, fie ea cât de mică, către cererile pe care Biserica le face, în numele lui Hristos, pentru a aduce ceva alinare suferințelor cauzate multor persoane datorită acestor inundații.

În scrisoarea sa, Arhiepiscopul Lucian ne reamintește de obligația noastră de a răspunde pozitiv spre a demonstra, prin actele noastre de caritate, că suntem sensibili față de semenii noștri în necazurile lor. Aduceți-vă aminte că și un simplu act de caritate arată într-adevăr îndurarea noastră, iar mila reprezintă ceea ce Dumnezeu, prin Isus Hristos, ni s-a arătat nouă tuturor. Dacă credeți că cei 5 sau 10 dolari pe care vreți să-i donați nu vor ajuta mult, considerați acest lucru: răspunsul guvernului nostru din Washington către România a venit sub forma unei promisiuni de \$50,000.00 – asta a fost tot. Chiar și o sumă de \$5,000.00 dacă reușim să o colectăm prin generozitatea dumneavoastră, ar ajunge la 10% din ceea ce Statele Unite au promis României, și astfel ar demonstra că Românii-Americanii își dau seama de, și sunt sensibili la, tragediile care au afectat țara de origine a familiilor noastre.

Realizez că fiecare dintre noi are dificultăți ce ne-au afectat aici în Statele Unite. Trăim într-un sezon al catastrofelor: uragane, inundații, și valuri ucigătoare (tsunami), ca să nu mai menționăm războaie și căderea economică. Tentația de a ignora suferințele rudelor noastre din România este mare, dar dacă noi ne acoperim urechile strigătelor de ajutorare ale semenilor noștri, cine o să le audă? Îndurarea, precum și tragedia, pot ajunge foarte departe, dar numai dacă fiecare dintre noi își asumă responsabilitatea de a fi caritabil oriunde caritatea este cerută.

Vă mulțumesc pentru că v-ați deschis urechile și inimile voastre acestui apel.

Cu recunoștință în Isus, Domnul nostru,



†John Michael Botean
Episcop
Dieceza Greco-Catolică Sf. Gheorghe din Canton

†JMB/om